

แนวทางการปฏิบัติราชการที่ดี จากหลักกฎหมาย

กลุ่มกฎหมายและคดี

ประจำเดือน ธันวาคม ๒๕๖๕

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต ๒
Loei Primary Educational Service Area Office 2

“ ลาพักผ่อน โดยไม่ได้รับอนุญาต...ขาดราชการโดยไม่มีเหตุอันสมควร ”

ข้อเท็จจริงในกรณีนี้มีอยู่ว่า ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นใบลาพักผ่อน มีกำหนด ๔ วันในช่วงวันหยุดเทศกาลสงกรานต์ ตั้งแต่วันที่ ๙ - ๑๒ เมษายน ๒๕๕๔ โดยเสนอใบลาต่อผู้ถูกฟ้องคดี และได้ยื่นใบลาพักผ่อนเมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๔ และบ่ายของวันนั้นผู้ฟ้องคดีขอกลับก่อนโดยไม่รอฟังผลการพิจารณา ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ลาพักผ่อน โดยให้เหตุผลว่าในช่วงวันดังกล่าว ปลัด อบต. ต้องเดินทางไปอบรมสัมมนาออกพื้นที่ ผู้ฟ้องคดีจะต้องอยู่ปฏิบัติราชการแทนและช่วงเวลานั้นอยู่ระหว่างการถ่ายโอนงานจากส่วนภูมิภาคและส่วนกลางลงสู่ส่วนท้องถิ่น หากอนุญาตให้ลาพักผ่อน งานที่อยู่ในหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ฟ้องคดีอาจเกิดปัญหาและสร้างความยุ่งยากให้กับการบริหารงาน อีกทั้งในช่วงนั้นมีวันหยุดต่อเนื่องหลายวัน และ อบต. มีการจัดงานประเพณีสงกรานต์ โดยผู้ฟ้องคดีได้รับแต่งตั้งให้เป็นรองประธานกรรมการดำเนินการแข่งขันกีฬาจึงจำเป็นต้องอยู่ช่วยงาน ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งไม่เลื่อนขั้นเงินเดือนให้แก่ผู้ฟ้องคดี เนื่องจากผู้ฟ้องคดีขาดราชการ จำนวน ๔ วันโดยไม่มีเหตุอันสมควร ซึ่งไม่อยู่ในหลักเกณฑ์การเลื่อนขั้นเงินเดือน ผู้ฟ้องคดีจึงนำเรื่องนี้ไปฟ้องต่อศาลปกครอง

ศาลปกครองสูงสุด วินิจฉัยว่า แม้การลาพักผ่อนจะถือเป็นสิทธิของข้าราชการที่จะลาพักผ่อนได้ แต่มิได้หมายความว่าผู้ลา มีสิทธิที่จะลาพักผ่อนเมื่อใดก็ได้หรือลาจำนวนกี่วันตามที่สิทธิเหลืออยู่ได้ตามใจชอบโดยไม่ต้องคำนึงถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นแก่ทางราชการและผู้บังคับบัญชาไม่สามารถยับยั้งได้ ระเบียบฯ จึงกำหนดให้ผู้ลาต้องเสนอใบลาต่อผู้บังคับบัญชาและจะต้องอยู่รอให้ผู้มีอำนาจได้พิจารณา ก่อน จะหยุดราชการไปทันทีไม่ได้ เมื่อผู้มีอำนาจได้พิจารณาและสั่งอนุญาตแล้วจึงจะหยุดราชการได้ การลาพักผ่อนของข้าราชการจึงเป็นดุลพินิจของผู้มีอำนาจที่จะพิจารณาว่าการลาในช่วงเวลาดังกล่าวมีผลกระทบต่องานราชการหรือไม่ หากเห็นว่ามี ความจำเป็นหรือเร่งด่วนที่จะต้องให้ผู้ลาอยู่ปฏิบัติราชการ หรือถ้าอนุญาตให้ลาอาจเกิดความเสียหายต่อทางราชการ จะพิจารณาสั่งไม่อนุญาตให้ลาก็ได้ การที่ผู้ฟ้องคดียื่นใบลาพักผ่อนโดยไม่อยู่รอฟังผลการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจอนุญาตว่าอนุญาตให้ลาตามคำขอหรือไม่ จึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามข้อ ๒๖ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕ และเมื่อหัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ได้โทรศัพท์แจ้งให้สามีของผู้ฟ้องคดีทราบแล้วว่าผู้ถูกฟ้องคดีไม่อนุญาต ผู้ฟ้องคดีควรจะกลับมาปฏิบัติราชการแต่กลับหยุดราชการตามที่ได้ยื่นใบลาไว้จึงถือว่าผู้ฟ้องคดีขาดราชการ และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีลาพักผ่อนในช่วงวันดังกล่าว เป็นการออกคำสั่งโดยมีเหตุผลและคำนึงถึงประโยชน์ของราชการ และไม่ปรากฏว่าได้กระทำไปโดยมีอคติโกรธเคืองหรือกลั่นแกล้งแต่อย่างใด จึงเป็นการใช้ดุลพินิจออกคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้น จึงเป็นการขาดราชการโดยไม่มีเหตุอันสมควร (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ ๒๓๖/๒๕๕๓)

ดังนั้น คดีนี้เป็นอุทธรณ์ที่ดีสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยเฉพาะข้าราชการที่จะใช้สิทธิลาพักผ่อน **รายละเอียดและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง** โดยการลาต้องเสนอใบลาตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕ และต้องได้รับอนุญาตถึงจะหยุดราชการได้ เพราะหากไม่ได้รับอนุญาตก่อน จะถือว่าเป็นการขาดราชการ

เลขที่ ๒๕๖ หมู่ ๓ ถ.ฉิมพลี ร.ศรีสงคราม อ.วังสะพุง จ.เลย ๔๒๑๓๐

☎ ๐๕๒-๘๐๐๙๕-๖ 📠 ๐๕๒-๘๐๐๙๕-๔ 🌐 www.loei2.go.th 📺 สฟป.เลย ๒

จัดทำโดย

1. นายสายัณห์ ทองแท้ นิติกรชำนาญการพิเศษ

2. นายอดิศักดิ์ เป้าหนาว นิติกรปฏิบัติการ

*ขอขอบคุณข้อมูลจากเว็บไซต์ สนง.ศาลปกครอง